

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA.

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

MODAS.

Peixos que pescan.

Y TÈ RAHÓ.

Hi ha homes que de una sola mirada abarcan tot lo que tenen al davant, y ab una sola paraula ho caracterisan.

Els son los inventors de cent frasses gráficas, que han fet fortuna y que han vingut a enriquirne 'l diccionari de las llengüas.

Els quan un s'ha trobat en la precisió de corre de un puesto á l'altre, han dit: —«Vá de Sant Pere á Sant Pau»—veyent que aquí á Barcelona son dos barris extrems y oposats. De un que fá 'l maco y no t'è medis per ferlo, n'han dit un «quiero y no puedo.» Ells son los que al jove pintiparrat l'hi han tret lo nom de «mosquit»; al prin y extremat lo de «gánguil», á la noya casadora y ben cuydada 'l de «polla» y 'l de «jamona» á la que passant dels trenta, conserva encare aquella sal y aquella frescura y aquell «ménjate'm» propis de un pernil manxego.

Un d' aquests homes es amich mèu. Un dia parlant dels magnífichs rahims que pinta 'n Mirabent, va dirme: —«Los rahims, aquest Mirabent, los fa millors que 'ls ceps»—frasse que si no t'è encare la fama y 'l renom de las altras, no 's déu sino á la falta de publicitat.

Parlant de las cosas d' Espanya—y aquestas constituheixen lo verdader objecte del present article—vá dirme una vegada:

—«La culpa de tot lo que passa, aquests tiros continuos, aquesta gresca que may s' acaba, aquesta ambició que may s' estronca, aquesta ganduleria que may cessa, aquesta Espanya que á cap altra nació del mon se sembla, tot es fill de una mateixa causa: de una causa no mes...»

—«De quina? vaig preguntarli jo ab certa impaciencia.»

—«De quina? De las bonas cullitas que tenim.»

Vaig acullir la resposta com una paradoxa, com una extravagancia, com una frasse d'efecte y res mes: després hi he reflexionat, y veus aquí 'l fruyt de las mèvas reflexions.

Vostés coneixerán de segur á un fill de una casa arreglada. Libre é independent no l'hi falta may una unsa á la butxaca. Es viu, espavilat, t'è imaginació y es guapo.

Y á pesar de tot ¿de que l'hi serveixen tant bonas prendas? ¿T'è carrera? ¿T'è ofici? ¿Es estudiós? Y que l'hi valdria l'encaparrarse, si may t'è de faltarli l' unsa?

En que passa 'l dia? La major part dormint, descansant de las fatigas nocturnas. Perque ell á la nit es quan gosa, ó al menos quan se pensa gosar. Las donas, lo vi y le joch son los únichs móvils de la seva activitat: los resultats la pérdua de la salut y 'l fastidi... Y qui t'è la culpa de tot?... ¡Ay! aquella unsa malehida que may t'è de faltarli á la butxaca!

En cambi hi ha un altre jove, que si no treballa no menja: fá si's plau per forza una vida arreglada, lo diumenje gosa per tota la setmana, y t'è una salut que may ha necessitat per res la mirada del metje. Aquest no t'è l' unsa, y per xó es felís.

Inútil es treure de aquí las conseqüencias: lo jove calavera es Espanya: l' unsa las bonas cullitas. Si hagués de treballar per viure tindria salut y alegria: are es gandul y com á gandul camorrista.

¿Duptan de lo que dihém? Creuhen vostés que si 'l terreno fos pobre, foram mes miserables y aniriam encare mes de tomballons qu' en l' actualitat?

Llavors vingan ab mí y fém un salt fins Inglaterra.

Aquí tenen un país poch productiu: la major part dels queviures han de anarhi de fora; lo clima es humit, l'hivern rigorosíssim, lo sol per caritat unicament de tant en tant se digna d'alshi una mirada.

Y á pesar de tot ¡quin país mes quiet, mes sossegat, mes treballador!

Es que allá no han d' estendre com aquí la mà per viure: es que allá si se alsavan parti-

das, haurian de rosegar terrossos de glas, si per cas volguessen viure ó crostas de carbó de pedra: es que aquella gent si volen tenir una unsa á la butxaca, han de buscársela, y qui ab lo séu treball se la crea, nola malgasta en tonterias.

Lo que dihém d' Inglaterra, podém dir de de Catalunya respecte d' Espanya: la provincia mes árida, aquella ahont hi há mes dificultats per vence, es la mes poblada, la mes treballadora, la mes rica.

Mes com que en lo restant d' Espanya ab la meytat del treball se obté cullita suficient per sostenir doble número dels que suan, de aquí que contat y debatut, la meytat del país ganduleji y per çó menjí.

¡Ah! Si la terra no produhís lo que produheix, no hi hauria tants dropos, ni tants empleats, ni tant exércit, ni tants carlins, ni tanta gent improductiva y consumidora!..

Y no haventhi aquesta gent no hi hauria aquests tiros continuos, ni aquesta gresca que may se acaba, ni aquesta ambició que may s' estronca, ni aquesta ganduleria que may cessa, ni fora aquesta Espanya la nació que á cap altre del mon se sembla.

Reflexionin, y veurán que 'l nostre amich t'è rahó.

Espanya es una d' aquellas criaturas—y tant criatura com es!...—que de tant fogosas, están sempre malaltissas.

¡Are t'è un erupció carlista que l'hi dona una picó de cent mil dimonis!.. ¡Vels 'hi aquí una bona cullita de grans!

La representació del «Avi» drama en un acte del Sr. Riera y Bertran, distingit ab un accésit en los últims Jochs Florals, quetingué lloch lo passat dimecres en l' Odeon, proporcioná á son autor aplausos bèn merescuts, de que la'n fan digne la bona pintura de costums y de caràcters y lo escullit de son llenguatge, y al actor Sr. Tutau, un verdader triunfo, per lo bè que presentá 'l protagonista de l' obra, del qual ne féu una verdadera creació.

En Tristany ja es fora de Catalunya: lo Terso l' ha nombrat gefe del sèn quarto militar.

Are descansarà una mica de las sévas hasanyas, anantli á fregar la gibrelleta.

Y 's veurá que 'ls generals carlins lo mateix serveixen per un *barrido* que per un *fregado*.

L' Ajuntament ha acordat celebrar professó de Corpus.

Ja s' alegran los infants
puig de aquí á menos de un mes,
sortirán per los carrés
NANOS, TRAMPAS y GEGANTS.

Lo ilustrssim íbisbe Caixal—no l'hi faltém al respecte—segons diu un periódich, ha fet cremar la causa que s' estava instruhint ab motiu de la mort misteriosa de un capellá ocorreguda en un dels calabossos episcopals.

Lo ilustrssim Bisbe s'haurá dit:—Las causas dolentas, com los pecadors y com los lliberals: al foch!

Prussia projecta queixarse dels armaments que está fent la Fransa.

Si 's queixa, Fransa dirá:
—Ay, ay, ¡qui está armada ets tú que 't queixas sense motiu!

Poca cosa dirém del dinar ofert lo dilluns últim á Frederich Soler per sos amichs y admiradors ab motiu de sas triunfos en los Jochs Florals d' aquest any.

La concurrencia fou numerosa, los aplausos á las poesias que llegí 'l nou mestre en gay saber, entussiasmas: l'expansió, general y expon-tánea.

Poch amants de cremar incens, estém segurs que 'l públich unirá son entussiasme al que reyná en aquella reunió, quan llegeixi en lo volum dels Jochs Florals, pròxims á publicar-se, las poesias de nostre amich.

Segons diu una carta que publica l' *Independencia*, lo cabecilla Massagué s' ha acullit á indult.

Lo mateix corresponsal diu que un dia avants de presentarse encare cobrava la contribució á Mussara y á Ulldemolins, y que mil vegadas havia dit anantab los carcas, qu' ell no 's retiraria fins que la seva dona pogués anar ab gorro. Enumera una pila d' actes vandálchs comesos en la seva vida ayrada, y sembla que s' estranyi de que á un home aixis també se l' indulti.

¡Pobre corresponsal! La misericordia del góbern, com la de Déu, es infinita!

Diuen los periódichs que 'ls carlins de Valencia están treballant activament en la confecció de trages d'istiu.

Tractan de ferse una roba bèn lleugera.
¡Ay si l' exércit volgués treballar!

Y que bé que aquesta roba 'ls serviria per fer un viatjet á la Habana ó á Fernando Póo.

Se'ns diu y ho creyém molt bè que bèn aviat podrá apreciar lo públich de Barcelona la riquesa del museo de geología, rassas humanas y anatomía del inteligent *sueco* Hartkopff, lo qual ha recorregut ab éxit tota l' Europa.

Nos sembla que aquest bon senyor, trobant-se de pas á Espanya, podria recullir algun carlí, y posantlo en esperit dintre una ampolla, guanyaria molt bons quartos, tornant á fer una excursió per totas las nacions europeas.

¡Es un animal tant raro!

Paraulas de un corresponsal del Sr. Marqués de cas Brusi:

—«Es segur que en aquesta primavera y en aquest istiu la causa carlista quedarà vensuda definitivament.»

Pero senyó A, per mor de Déu: miri que aixó de acabarse *definitivament* á la primavera y al istiu al mateix temps, no pot anar ni ab rodas.

¿Ahont es aquella serietat de avants?

Segons anuncia la Societat del Born, aquest any se 'n vá á fer lo Carnestoltas á Madrit.

Molt haurá de treballar, per distingirse en una població en que ja de sí, tot l'any es Carnestoltas!

QUEIXAS DE UN CESSANT.

Un home—es dir un cessant que ja no sé si home n'es—casi sempre badallant, trist anava així exclamant de la gana sota 'l pes:

«Hasta ignoro si soch viu,
y puig la mort de mí's riu,
fins tinch dupte en eixos punts,
si en lo llibre dels difunts
m' inseririan sens dir piu.

«Puig en certs moments jo crech al mirarme de tal sort
tant rebegut y tant sèch,
que si'm tiravan á un rech
no fora bó... ni per mort.

«Cessant me trobo... es molt ból...
¡Vaya una cosa mes tonta!..
veure'm tirat á un recó
havent treballat tant jo
pèl país... y pèl mèu contel...

«Haverme desempleat!..
no comprench á fé 'l perquè,

que mentres era empleat
tothom dirà la vritat
dihent que jo may hi fet re.

«La rahó ja véus que 'm sobra
per queixá 'm de tu, joh gobernal
que es ma existencia tant pobre,
y la bossa tant se m' obra
que sembla un badall etern.

«Mes ay! que l' amor sol dá
alas diuhen... Donchs es fet
que are á mi 'm convé estimá,
y las alas que 'm darà
me las posaré al barret.

«Mes com es cosa terrible
passar tant temps sens menjar,
ma situació es tant horrible,
que fins ja no m'es impossible
recordar lo qu'es dinar.

«De acreedors sols rodejat
la mèva vida m' aterra
que ni sè ahont estich ficat,
ni si visch joh desditzat
en Espanya ó á Inglatera!

Per sortir de tal apuro
ja sè com m'ho tinch de fé:
de l' estanch fumaré un puro
y 'm suicido, jo 'us ho juro...
Mes ay! Ahont trobo 'l calé?

«Tal pensament deixo corra
ja que ho vol ma negra sort...
La mort me diu:—«¡A la porra!»
Vés com puch morir de gorra
si ni tinch ahont caure mort!»

Suspirant y badallant
aixís un pobre cessant
sas queixas al cel alsava,
y poch á poquet trobava
que s' anava evaporant.

LAUS TIBI CROSPIS.

En una casa de comers.

Al istiu, al presentar una lletra: «Haurá de tornar, que al istiu lo nostre caixé se'n vá á Suissa.»

Al hivern al presentarne un' altra: —«Haurán d' esperar que passin aquest frets tant rigorosos, porque 'l caixé no vol obrir la caixa, de por que no se l'hi costipi.»

La premsa ministerial:

Quan fá mal temps:—Quan vinga 'l bon temps se reanudarán las operacions y 'ls carlins no duran quinze dias.

Quan fá bon temps:—Deixin, deixin que vinga 'l mal temps, que ab lo mal temps mateix ni ha prou per acabarlos.

En una de las salas de la Universitat literaria, se vá donar un banquet en obsequi del Sr. Reynals y Rabassa, rector de la mateixa.

Si jo hagués sigut dels convidats hauria fet una proposició: la d' elviar á Madrid un telégrama, demanant l' establiment de una càtedra de cuyna en aquell temple de la ciencia, y aixís de segur que la Revolució de setembre quedava ensorrada per sempre mes.

BOCETO DEL NATURAL.

(Imitació.)

Jo en proclamas, manifestos,
discursos, alocucions
y en folletos indigestos,
ataquí ab déu mil pretestos
alló á que avuy faig patons.

Tocant la fibra del poble
ab liberal oripell,
fingint treballar per ell
lo pertí en son ardor noble
á servirme d' escambell.

Cometé l' infelís l' erro
de ferme alcansá 'l poder:
jo l'hi demostrí l' esguerro,
avants ab bombas de ferro,

y are ab Bombas de paper.

Mas promesas l'hi neguí,
sos milions vaig transferi,
y are que cert fré'l domenya,
del arbre caygut faig llenya....
Sabs com me dich?... Sagastí!

T.

Un ministerial:

—Are, are aném bè: tots los governants s' haguéssen portat com los actuals! Tots los ciutadans fossin émuls en tot, del actual govern...

—¿En tot D. Domingo?

—En tot.

—Donchs voldria ferme 'l favor de pagarme la contribució? Ja véu que comenso per imitarlo en una cosa.

Fá molt temps qu'en lo Nort, los carlins en lloch de diners donan ascensos y créus.

Aixís veyent la créu y no veyent la cara, aprenen á ser uns bons cristians.

Lo Terso ha concedit lo tractament d' *excelencia* al Comité carlí de Bayona.

Excelencia? Senyal que son *excelents* los serveys que l' hi ha prestat.

Ja corran tres fórmulas entre 'ls sagastins. Un ex-porrista de provincias, exclamava ab aquest motiu:

—Moltas fórmulas y molt poca formalitat.

Un capellá de regiment carlí, examinant de doctrina á un minyó de las companyias del *requeté*.

—A veure noy ¿Quántas son las virtuts corporals?

Lo xicot, gratantse 'l cap: —¿Corporals?...

—Si, home, las que 's refereixen al cos... si 'l mateix nom ho diu... ¿no son tres?

—Ah, just.

—A veure ¿quinas son?

—Primera; unas bonas orellas per sentir de quin cantó xiulan las balas; segona: unas bonas unglas per quan s' entra á un poble, y tercera: unas bonas camas per quan se topa una columna.

SONETS.

I.

Era una nit de Maig de las mes bellas,
espayós y seré, lo blau celatje
ostentava joyós com rica imatge,
la platejada lluna y las estrellas:

Llansava mon llahut dolsas querellas,
de ton jardí, Heloisa, entre 'l ramatje,
cnbert y tapissat de vert fullatje,
salpicat de aucellet, flors y poncellas.

Tot de cop fixo 'ls ulls en la fonteta
y veig uu hulto blanch—«joh que enciscera!»
mon pobre cor vá dir—¡Fatal profeta!

Estálich vaig quedar, quan véu inquieta
me diu:—Mestre ¿qué fen?—Y sabs qui era?
Lo teu pare descals y en camiseta.

II.

Ja sè que t' exelamavas l' altre dia
perque 'm planto á mirarte, Flomena,
ja sè que vares dir que 't dava pena
en mi tanta afició y tanta porfia.

Lo motiu perque 't guayto te'l diria;
pero ab franquesa, noya, 't veig tant nena,
que temo qu'eixa cara tant morena
bermella com majenta 's tornaria.

¿Excú-as dius que son? Ta véu demana
explicacions complertas, rahons fortas?...
Donchs vaja t'ho diré y sense cap gana:

Si ab tanta afició 't miro gran pavana,
es perque 'l llas bermell que en lo cop portas
se sembla á un que 'n vá perdre ma germana.

III.

Si véus á un que dú botas foradadas,
al cul dels pantalons alguns pedassos,
un greixós leviton molt curt de brassos
y 'ls cabells com á trocas embulladas:

si 'l véus que fá badalls moltas vegadas
demostrant que la teca l' hi vá á pllassos,
que sent en lo ventrell sério retrassos
de monjetas, verdura y arengadas,

si 'l véus que dú un barret que al mon fá riure,

que á las taulas del pá los ulls enclava
y se 'n menja ensumant prop de una lliura,
si 'l véus que la gran fam no 'l deixa viure,
si 'l véus que desfallint no pot dir faba,
ja 'l pots bèn planye: es qu'es dedica á escriure.

PERICO MATALASSÉ.

En la provincia de Zaragoza dos lladres
vestits de capellá van entrar á una casa, ro-
bant cinquanta duros á una pobra dona.

A la pobra robada si que ni siquiera 'l consol l' hi quedarà de que l' hi digan alló de:—
Ya te lo dirán de misas!

Los carlins mateixos han fuscilat al cabecilla Monet.

No 's diu si ho han fet pèl gustarro de celebrarli unas exéquias bèn solemnes.
¿Com son tant devots!

Lo mestre de sempre. En l' hora de recreo:

—A veure Francisquet: tu qu'ets lo mes espavilat de tets: ¿Sabrias ferme una endavina-
lla bèn bonica?

—Sí senyó. ¿Que 'm donará?

—No 'u sé; segons lo que diguis.

—Ah! segons lo que digui? Donchs ja está feta: are vosté endavini'u.

SEMBLANSAS ESTRANYAS.

¿En qué se sembla una persona de poca es-
tatura ab una escala?—En que 's baixa.

¿Y una persona que 's fica al mar ab lo mà-
nech de un ganivet?—En que 's banya.

¿Y un caldo de 24 horas ab lo germá de 'n
Moore?—En que está prés.

Y finalment, ¿quina semblansa té una casa
que 's posa á pública subasta ab l' ayre quan
es molt fort?—En que 's vent.

—Ja sabs que hi ha un cange entre l' exé-
cit y 'ls carlins? deya un home pacífich.

—Cange de qué? preguntava un de tre-
mendo.

—Ay, ay, de presoners.

—Jo 'm creya que 's tractava de un cange
de garrotadas.

CANTARELLAS.

Verdor al camp y en los arbres,
verdor per tot arréu veig,
¡y ay nena! he creurás que 'm sembla
que hasta tú tens lo cap vert?

M. DE F.

Vas dirme que per casarnos
cotxe havia de comprá't:
per xo no mes, no t'apuris:
ja tinch lo dels morts llogat.

T. T.

Ahí 'm preguntá ta mare
que quina intenció es la mèva...
¿sabs noya que desde ahí
ta mare es molt baixillera?

Ll.

Ho fassa que ab fabas tractas
ho fassa qu' ets verdulera,
que trobo nina, y no 't cremis,
qu'ets tant faba tú com ellas.

D. V. y C.º

Diuhen que aquí á Barcelona
están los joves groguets:
es estrany, puix que las nenas
bè gastan bon coloret.

A.

Deya un tronera:

—Desde que treballe de nit y dia, no 'm

veig un xavo: de dias escarrasantme guanyo un duro, y de nit a la timba jugantlo, treballo mes que de dia, y 'l perdo.

En un ball un jove diu a una noya:

-Sab que vosté es una coqueta?

A lo qual aquesta contesta:

-iQue vol dir coqueta? Vosté deurá ser un pá de crostons, poca vergonya.

-iNo 'u sab Senyó Macari? la mèva noya ja enrahona.

-iAy, ay! quans anys té?

-Cap.

-Cap?

-Los anys la tenen a n' ella.

-Y quans son los que la tenen?

-Vint.

-Y fins a vint anys no ha enrahonat?

-Home, no si: a tonto: vull dir que festeja ab un mestre d' obras.

Dos noys están aturats davant de un apotecari que ha obert l' establiment de nou, y l' un diu al altre:

-Que déu haverhi aqui?

L'altre contesta:

-Un pastelero.

-Ca i no véus que 'l rétol diu «Farmacia?»

-Tonto: aixó es lo nom del amo.

Ensayavan en un teatro 'l drama «El Zapatero y el Rey.» Un comparsaque no tenia altra feyna que ananciar al Rey, ho feya sempre ab una véu molt prima y escardalena.

-Home, l' hi deya 'l director d' escena:

Sembla impossible que no sápigá dirho ab una mica mes de arrogancia.... Aquesta véu!.. aquesta véu!..

-Ay, ay, contestá ab tota naturalitat es una véu de mitja pesseta no mes.

EPICRAMAS

-Aquesta máquina, deya al veure passá 'l carril en Genis, crech qu'es de tants caballs de vapor; y en Quim que de sabi no 'n té gayre aixís que caballs senti, Digué: -Bè ¡vava una gracia que corri ab caballs a jins!

P. y L.

Lo ximple de don Ximplici deya un dia: -D Maurici, are ha fet un calendari, descuydantse de posarhi lo millor.

-Què es?

-Lo judici.

B. P.

«Esos pendientes... que hermosos!..» digué un soldat a una raspa, y ab la punta dels ditarsos desseguit ja'ls hi tocava, quan cremada ella exclamá: -«Toquis los séus: pastanaga!»

D. P.

De coneixe 'l mon, Baleta dius que 'm prengui lo treball: com que un altre 't fá l' alba y are tú 't tréus la careta, massa 'l conech! ¡Es un ball!

A. DE LA F.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Heu enviat xaradas ó endavinallas dignes d' insertarse los ciutadans Pere Botero, Ribera y Manant, Desahogat y Dos Llepa-fils.

Las demás que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no poden insertarse per fluxas, fécils d' endavinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' estil.

Ciudadans Diccioniari Petit: L' idea del geroglífich no es gayre ben expressada. -A. de la Figue: Apríu arém lo primer epigrama. -Dos Sibochs Y 'ls quentos de vosté. -Dentela: Igual que la seva pregunta. -Patera. Quento y epigrama hi anirán. -Oncle y nebot. Insertarém la primera pregunta. -Josepa Xoco atera. Y una de las que vosté 'ns envia. -Trepitja-espinas. Pot aprofitarse l' anagrama. -Roseta B. Per no desair-ria mirarém d' arreglarli lo que 'ns envia. -Trebaltg. Sab que l' end. vinalla es copiada? Y are l' hi preguntém ghoson també los epitali? -Badinget, Cornet d' ordres. Poca Solta, Sach de s gemechs, Mal casat de Reus, Joan del Esca, J. Bunyol, J. Roca y G., D. Vicente y U., Pere Talls. Un madrilenyo ratat, Rafael Amor, Contreras, Jauma dreu, M. Hermonfoljo, Mech, Dos l' epa-fils, Desahogat y Ribera y Manant. Lo que aquesta senmana 'ns envian no 's fá; un' altra sera si hi miran. -Las Equi: Vosté si té cuydado pot saberne: hi ha alguna cosa traduñida: fassi original y que tinga sat. -Aodina etc. etc. Aquell geroglífich es ja vell. -Bernat Pescaire. Lo segon epigrama es l' únich que pot publicarse. -Sabir. Y 'l primer quento de vosté. -Dos fills de Catalunya. Igual que 'l seu y alguna 'ltra cosa de lo que 'ns envian. -Cómich d' Horta. Lo problema es massa fácil de ser endavinat. -S. M. y M. Aquesta setmana no s' ha lluhit pas: treballi forsa. -Fredeich Sisot. Si lo que 'ns envia estiqués mes ben versificat, aniria millor. -Boixempis: g. Mirarem de complaurel. -Dos a pirans a cadet. No hi ha mes que una pregunta geográfica aprofitable. -A. F. O. Insertarém lo sonet: mit' gracias. -Poca carn. Las fém extensivas a vos é per lo bé que s' explica. -Taravilla. -Y a vosté també per lo molt y be que 'ns ajuda. -Per Botero. La poesia de aquesta senmana té cosetas bonicas; pero peca com de costum per algun tant desafinyada, y per ostentar versos que haurian de dur crossas.

SOLUCIONS

que corresponen a lo insertat en lo últim número de la Campana.

1.ª ANAGRAMA. -A pèch. -Paco. -Paca. -Capó. -Copa.

2.ª PREGUNTA 1.ª. -Son 7: a-f a b-e t.

3.ª PREGUNTA 2.ª. -Hi falta un R.

4.ª PROBLEMA ARITMETICH. -Tres vins emborratxan.

5.ª FUGA DE VOCALS:

Dú barret y harretina qui vá de barrib barrab y sen dirse burro y rap: au, lector, aqui barrina.

6.ª FUGA DE CONSONANTS:

Miral pel darrera, miral pel davant, que per mes que 'l miris no hi veurás bastant.

7.ª XARADA 1.ª. -Cor-te-dat.

8.ª XARADA 2.ª. -Neu la.

9.ª ENDAVINALLA. -La I

10.ª GEROGLIFICH. -Barcelona es bona si la bossa sona: se-na ó no sona Barcelona es bona.

Totas las solucions las ha endavinadas lo ciutadá Que-hi-fas: tolas a menos la 9, Diccioniari Petit; menos las 6 y 8, A. de la Figue: menos las 4 y 8, Manant; menos las 3, 8 y 10,

SALT DEL CABALL.

si	't	que	can	pan	tre	pre	ment
guls,	péls	fas	dis	ball	mo	tas	gas
no	es	fa	sols	tens	ni	que	sent
que	án	nar,	guar	't	ca	un	en
vi	per	tre	rá	ci	los	vols	ru
tri	gas	ons.	Si	d:	molt	del	an
rás	da	't	llas	tro	el	miar;	pro
cre	ó	ba	en	no	var	guls	salt

UN NOVICI.

GEROGLIFICH.

XL 1/4 1/4 1/4 1/4 1/4 1/4 1/4 1/4 N

1,2 dilluns dimars dimecres dijous LVO

Lo X. DE CA 'L ENTERRA DIMONIS.

Gitano de la Sagrerá: menos las 5, 6 y 8. Dos sibochs: las 1, 2, 3, 4, 9 y 10. Dos llepa-fils y Badinget: las 1, 2, 3, 5, 9 y 10. Desahogat y Dentela: las 1, 2, 5, 7, 9 y 10. Nyela: las 1, 2, 3, 5, 9 y 11. Cornet d' ordres: las 1, 2, 3, 5 y 10. Patera y Poca solta: las 1, 2, 3, 7 y 10. Oncle y nebot: las 1, 2, 3 y 10. Sach de s gemechs, Caballero Artagnan y Senmana vinent: las 1, 2, 3 y 5. Trepitja espinas: y la 5, no men Josepa Xocolatera.

PROBLEMA ARITMETICH.

Si las 60 monedas que tinch entre duros, pesetas y ralets se convertisen los duros en dobles de quatre, las pesetas en dobles de cinch duros y 'ls ralets en durillos, tindria los 600 duros que 'm faltan per pagar als inglesos que m' amoninan.

Pregunto: ¿Quantas monedas tinch de cada classe?

POLL Y PUSSA.

PREGUNTAS GEOGRÁFICAS.

1.ª ¿Quin es lo poble de Catalunya tant aficionat als números que está sempre fentne un?

2.ª ¿Y 'l poble de Catalunya que sense moures del mateix lloch, sembla que vá de un puesto a l'altre?

J. M. P. SABADALLECH.

FUGA DE VOCALS.

C.n.t. c.n.s.n.s c.t.l.n.s

c.n.n.t c.p.n.s c.t.r.n.

c.n.r. c.r. . c.r.s.

c.m p.g. t.n.r c.p c.n.

PERICO MATALASSÉ.

FUGA DE CONSONANTS.

i .a .a.a.a.

y a.a.a.a.

.a.a .e.a.a

á .a .a.a.a

DESABOGAT.

ANAGRAMA.

Tot cada home diu qu' era un tot perque no hi veyá mes lluny del tot.

Eix anagrama tres lletras té: japa rumia rumia bèl...

TREPITJA-ESPINAS.

TORTURA CEREBRAL.

¿Quina es la Santa que may se mou del mit de Barcelona, Barceloneta, Cervera, Vich, Manresa y Cartagena?

VICENTÓ.

XARADA

I. De la hu-tres jo baixava y me'n anava a la tot y trobo allí un car'inot que fent tres-tres m'esperava L'hi pego un bon cop de hu-dos a la tres-dos de revés, fuig corrent, y are 'm dos-tres no haverlo mort com un gos.

TAUJANOT.

II. Prima-dos-tres nom de dona, prima-tres quatre també, tersa-quarta igual que 'ls altres y 'l tot nom de dona n'es.

PERE BOTERO.

ENDAVINALLA.

Sense serne font, degoto, no soch ceré y faig candelas, tinch penca y no soch tocino. Ves lector si 'u desenredas.

SA-ERBA.

Imp. V. y F. GASPÀR, AULFO, 14.

Lopez editor. - Rambla del Mitj 20.